

Проект вноситься
народними депутатами України –
членами Комітету Верховної Ради
України з питань законодавчого
забезпечення правоохоронної
діяльності

А. Кожем'якіним
М. Паламарчуком
В. Соляром
Д. Шенцевим
В. Развадовським

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 130 викласти в такій редакції:

“Стаття 130. Керування суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції

Керування річковими або маломірними суднами судноводіями в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а так само передача керування судном особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а також відмова осіб, які керують річковими або маломірними суднами від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо

вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, -
 тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування всіма видами плавучих засобів на строк від одного до трьох років, або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин, або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особами, які не мають права керування річковими або маломірними суднами, -
 тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк від десяти до п'ятнадцяти діб.

Відмова особи, яка керує судном або транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, -

тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб - накладення штрафу в розмірі шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Уживання водієм транспортного засобу після дорожньо-транспортної пригоди за його участю алкоголю, наркотиків, а також лікарських препаратів, виготовлених на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником), або після того, як транспортний засіб був зупинений на вимогу поліцейського, до проведення уповноваженою особою медичного огляду з метою встановлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, чи до прийняття рішення про звільнення від проведення такого огляду, -

тягне за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або адміністративний арешт на строк п'ятнадцять діб, з позбавленням права керування транспортними засобами на строк три роки.”.

2) доповнити статтею 164-19 такого змісту:

“Стаття 164-19. Фіктивне підприємництво

1. Фіктивне підприємництво, тобто створення або придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності або здійснення видів діяльності, щодо яких є заборона, -

карається штрафом від трьох до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

3) у статті 221 цифри 164-5 - 164-18 замінити цифрами “164-5 - 164-19”;

4) абзац “органів державної податкової служби (статті 51-2, 155-1, 162-1, 162-2, 163-1 - 163-4, 163-12, 164, 164-5, 164-16, 166-16, 166-17, 177-2, 204-3)” пункту 1 частини першої статті 255 після цифр “164-16” доповнити цифрами “164-19”.

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) у статті 1:

у частині першій слова “злочинних”, “злочинам” замінити відповідно словами “кримінально-протиправних”, “кримінальним правопорушенням”;

у частині другій слово “злочинами” замінити словами “кримінальними правопорушеннями”;

2) у статті 2:

у частинах першій та другій слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

у частині третій слова “той самий злочин” замінити словами “те саме кримінальне правопорушення”;

3) у частині третій статті 3 слово “Злочинність” замінити словами “Кримінальна протиправність”;

4) у статті 4:

у частині другій слово “Злочинність” замінити словами “Кримінальна протиправність”;

у частині третій слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

5) у статті 5 слово “злочинність” замінити словами “кримінальну протиправність”;

б) у назві статті 6 слова “злочинів, вчинених” замінити словами “кримінального правопорушення, вчиненого”;

у тексті статей 6 і 7 слово “злочин” в усіх відмінках і числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку і числі;

7) у статті 8:

у назві слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині першій слова “вчинили злочини” замінити словами “вчинили кримінальні правопорушення”;

у частині другій слова “будь-який із злочинів, передбачених” замінити словами “будь-яке кримінальне правопорушення, передбачене”;

8) у статті 9 слова “злочин, вчинений”, “злочин” в усіх відмінках і числах замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення, вчинене”, “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку і числі;

9) у статті 10 слово “злочин” в усіх відмінках і числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку і числі;

10) у назві розділу III Загальної частини слово “злочин” замінити словом “кримінальне правопорушення”;

11) статті 11 та 12 викласти у такій редакції:

“Стаття 11. Поняття кримінального правопорушення

1. Кримінальним правопорушенням є передбачене цим Кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення.

2. Не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом,

але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі.

Стаття 12. Класифікація кримінальних правопорушень

1. Кримінальні правопорушення поділяються на кримінальні проступки і злочини.

2. Кримінальним проступком є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачено основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподаткованих мінімумів доходів громадян або інше покарання, не пов'язане з позбавленням волі.

3. Злочини поділяються на нетяжкі, тяжкі та особливо тяжкі.

4. Нетяжким злочином є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше п'яти років.

5. Тяжким злочином є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі не більше двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі на строк не більше десяти років.

6. Особливо тяжким злочином є передбачене цим Кодексом діяння (дія чи бездіяльність), за вчинення якого передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад двадцять п'ять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, позбавлення волі на строк понад десять років або довічного позбавлення волі.

7. Ступінь тяжкості кримінального правопорушення, за вчинення якого передбачене одночасно основне покарання у виді штрафу та позбавлення волі, визначається, виходячи зі строку покарання у виді позбавлення волі, передбаченого за відповідний злочин.”;

12) у статті 13:

назву викласти в такій редакції:

“Стаття 13. Закінчене та незакінчене кримінальне правопорушення”;

у тексті статті слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

13) у статті 14:

у назві та частині першій слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

у частині другій слова “злочину невеликої тяжкості” замінити словами “кримінального проступку”;

14) у назві та тексті статті 15 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

15) у назві та тексті статті 16 слова “закінчений злочин”, “до злочину”, “на злочин”, “закінчений злочин” замінити відповідно словами “закінчене кримінальне правопорушення”, “до кримінального правопорушення”, “на кримінальне правопорушення” та “закінчене кримінальне правопорушення”;

16) у назві та тексті статті 17 слово “злочин” в усіх відмінках замінити

словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

17) у назві розділу IV Загальної частини слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

18) у назві та частині першій і другій статті 18 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

19) у статті 19 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

20) у частині першій статті 20 слово “злочину” замінити словом “кримінального правопорушення”;

21) у назві та тексті статті 21 слова “злочини”, “злочин” замінити відповідно словами “кримінальні правопорушення”, “кримінальне правопорушення”;

22) у статті 22 слова “злочину”, “злочини” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення”, “кримінальні правопорушення”;

23) у статті 25 слово “злочинна” в усіх відмінках замінити словами “кримінально протиправна” у відповідному відмінку;

24) у назві розділу VI Загальної частини слово “злочині” замінити словами “кримінальному правопорушенні”;

25) у статті 26 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

26) у статті 27:

у частинах першій та четвертій слово “злочину” замінити словами “кримінальне правопорушення”;

у частині другій слова “злочину”, “злочин, передбачений” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення”, “кримінальне правопорушення, передбачене”;

у частині третій слова “злочину (злочинів)”, “злочинної діяльності” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення (кримінальних правопорушень)”, “кримінально протиправної діяльності”;

частини п'яту, шосту та сьому викласти в такій редакції:

“5. Пособником є особа, яка порадами, вказівками, наданням засобів чи знярядь або усуненням перешкод сприяла вчиненню кримінального правопорушення іншими співучасниками, а також особа, яка заздалегідь обіцяла переховати особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, зняряддя чи засоби вчинення кримінального правопорушення, сліди кримінального правопорушення чи предмети, здобуті кримінально протиправним шляхом, придбати чи збути такі предмети, або іншим чином сприяти приховуванню кримінального правопорушення.

6. Не є співучастю не обіцяне заздалегідь переховування особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, знярядь і засобів учинення кримінального правопорушення, слідів кримінального правопорушення чи предметів, здобутих кримінально протиправним шляхом, або придбання чи збут таких предметів. Особи, які вчинили ці діяння, підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, передбачених статтями 198 та 396 цього Кодексу.

7. Не є співучастю обіцяне до закінчення вчинення кримінального правопорушення неповідомлення про достовірно відоме підготовлюване або вчинюване кримінальне правопорушення. Такі особи підлягають кримінальній відповідальності лише у випадках, коли вчинене ними діяння містить ознаки іншого кримінального правопорушення.”;

27) у статті 28:

у назві слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

у частині першій слова “злочин визнається таким, що вчинений” замінити словами “кримінальне правопорушення визнається таким, що вчинене”;

у частині другій та третій слово “злочин” в усіх відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

у частині четвертій слова “злочин”, “злочинної діяльності”, “злочинних груп” замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення”, “кримінально протиправної діяльності”, “кримінально протиправних груп”;

28) у статті 29:

у частині першій слова “вчинений ним злочин” замінити словами “вчинене ним кримінальне правопорушення”;

у частині другій слова “злочин, вчинений” замінити словами “кримінальне правопорушення, вчинене”;

у частинах третій та четвертій слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

29) у статті 30 слова “злочини”, “злочині” замінити відповідно словами “кримінальні правопорушення”, “кримінальному правопорушенні”;

30) у статті 31:

у частині першій:

у першому реченні слово “злочину” замінити словом “кримінального правопорушення”;

у другому реченні слова “злочину або замах на той злочин” замінити словами “кримінального правопорушення або замах на те кримінальне правопорушення”;

у частинах другій та третій слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

31) у назві розділу VII Загальної частини слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

32) у статті 32:

у назві слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині першій слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині другій слова “злочину, який” та “злочинним наміром” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення, яке” та “кримінально протиправним наміром”;

у частині третій слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Повторність відсутня, якщо за раніше вчинене кримінальне правопорушення особу було звільнено від кримінальної відповідальності на підставах, установлених законом, або якщо судимість за злочин було погашено або знято, а також після відбуття покарання за вчинення кримінального проступку”;

33) у статті 33:

у назві слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині першій слова “злочинів”, “жоден”, “злочини” замінити відповідно словами “кримінальних правопорушень”, “жодне”, “кримінальні правопорушення”;

у частині другій слова “злочинів кожен” замінити словами “кримінальних правопорушень кожне”;

34) у назві та тексті статті 34 слово “злочин” в усіх відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку та числі, а слово “умисний” словом “умисне”;

35) у назві та тексті статті 35 слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

36) у назві розділу VIII Загальної частини слово “злочинність” замінити словами “кримінальну протиправність”, а у розділах I-XX Особливої частини слово “Злочини” замінити словом “Кримінальні правопорушення”;

37) у назві та тексті статті 38 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку, а слово “злочинними” замінити словами “кримінально протиправними”;

38) у частині першій статті 39 та частині першій статті 40 слово “злочинном” замінити словами “кримінальним правопорушенням”;

39) у статті 41 слово “злочинний” в усіх відмінках замінити словами “кримінально протиправний” у відповідному відмінку;

40) у частині першій статті 42 слово “злочинном” замінити словами “кримінальним правопорушенням”;

41) у назві та частині першій статті 43 слова “злочинної діяльності”, “злочинном” замінити відповідно словами “кримінально протиправної діяльності”, “кримінальним правопорушенням”;

42) у частині першій статті 44 слово “злочин” замінити словами “кримінальне правопорушення”;

49) статтю 45 викласти у такій редакції:

“Стаття 45. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям

Особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або необережний нетяжкий злочин, крім корупційних кримінальних правопорушень, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення злочину щиро покаялася, активно сприяла розкриттю злочину і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.

Примітка. Корупційними кримінальними правопорушеннями відповідно до цього Кодексу вважаються кримінальні правопорушення, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом

зловживання службовим становищем, а також кримінальні правопорушення, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368-369-2 цього Кодексу.”

50) у статті 46 слова “злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості”, “корупційних злочинів” замінити відповідно словами “кримінальний проступок або необережний нетяжкий злочин”, “корупційних кримінальних правопорушень”;

51) у статті 47 та 48 слова “злочин невеликої або середньої тяжкості”, “корупційних злочинів”, “за вчинення нею злочин” замінити відповідно словами “кримінальний проступок або нетяжкий злочин”, “корупційних кримінальних правопорушень”, “за вчинене нею кримінальне правопорушення”;

52) у статті 49:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

1) два роки - у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;

2) три роки - у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачене покарання у виді обмеження волі;

3) п'ять років - у разі вчинення нетяжкого злочину;

4) десять років - у разі вчинення тяжкого злочину;

5) п'ятнадцять років - у разі вчинення особливо тяжкого злочину.”;

у частині другій:

у першому реченні слова “вчинила злочин”, “досудового слідства”, “вчинення злочину” замінити відповідно словами “вчинила кримінальне правопорушення”, “досудового розслідування”, “вчинення кримінального правопорушення”;

друге речення доповнити словами “, а з часу вчинення кримінального проступку – п'ять років”;

у частині третій слова “злочин середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий” виключити”;

53) у статтях 50 та 51 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

54) у статті 52 слова “один злочин” замінити словами “одне кримінальне правопорушення”;

55) у статті 53:

у частині другій слова “вчиненого злочину”, “вчинення злочину, за який передбачене”, “завданої злочином”, “вчинення злочину доходу”, “такий злочин вчинено”, замінити відповідно словами “вчиненого кримінального правопорушення”, “вчинення кримінального правопорушення, за яке передбачене”, “завданої кримінальним правопорушенням”, “вчинення кримінального правопорушення доходу”, “таке кримінальне правопорушення вчинено”;

у частині п'ятій:

у абзаці третьому слова “злочину середньої тяжкості” замінити словами

“нетяжкого злочину”;

у абзаці шостому слова “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

56) у частині другій статті 55 слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

57) у статтях 65 — 67 слова “злочин”, “вчинений” в усіх відмінках замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення”, “вчинене” у відповідному відмінку;

58) у статті 68:

у назві слова “незакінчений злочин та злочин, вчинений” замінити відповідно словами “незакінчене кримінальне правопорушення та кримінальне правопорушення, вчинене”;

у частині першій слова “незакінчений злочин”, “злочинного”, “злочин” замінити відповідно словами “незакінчене кримінальне правопорушення”, “кримінально протиправного”, “кримінальне правопорушення”;

у частинах третій та п'ятій слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку;

59) у статті 69 слово “злочин” в усіх відмінках замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку, а слова “корупційний злочин” словами “корупційне кримінальне правопорушення”;

60) у статті 70:

у назві слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині першій слова “злочинів”, “кожний злочин” замінити відповідно словами “кримінальних правопорушень”, “кожне кримінальне правопорушення”;

у частині другій слова “сукупністю злочинів”, “хоча б один із злочинів є умисним тяжким або особливо тяжким”, “вчинених злочинів” замінити відповідно словами “сукупністю кримінальних правопорушень”, “хоча б одне із кримінальних правопорушень є умисним тяжким або особливо тяжким злочином”, “вчинених кримінальних правопорушень”;

у частині третій слова “сукупністю злочинів”, “злочини” замінити відповідно словами “сукупністю кримінальних правопорушень”, “кримінальні правопорушення”;

у частині четвертій слова “злочині”, “сукупністю злочинів” замінити відповідно словами “кримінальному правопорушенні”, “сукупністю кримінальних правопорушень”;

61) у статті 71 слова “новий злочин”, “один із злочинів є особливо тяжким”, “злочинів”, “нові злочини”, “сукупністю злочинів” замінити відповідно словами “нове кримінальне правопорушення”, “одне із кримінальних правопорушень є особливо тяжким злочином”, “нові кримінальні правопорушення”, “сукупністю кримінальних правопорушень”;

62) у статті 72:

у частині першій слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

у частині другій та третій слова “сукупністю злочинів” замінити словами

“сукупністю кримінальних правопорушень”;

63) у частині четвертій статті 74 слова “злочин невеликої або середньої тяжкості, крім корупційних злочинів” замінити словами “кримінальний проступок або нетяжкий злочин, крім корупційних кримінальних правопорушень”;

64) у статті 75 слова “корупційний злочин”, “злочину” замінити відповідно словами “корупційне кримінальне правопорушення”, “кримінального правопорушення”;

65) у статті 78 слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

66) у статті 79 слова “корупційні злочини”, “новий злочин” замінити відповідно словами “корупційні кримінальні правопорушення”, “нове кримінальне правопорушення”;

67) у статті 80:

у пункті 2 частини першої слова “або позбавлення волі за злочин невеликої тяжкості” виключити;

у пункті 3 частини першої слова “злочин середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкий злочин”;

у частині четвертій слова “середньої тяжкості, тяжкий або особливо тяжкий” виключити;

68) у статті 81:

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання може бути застосоване після фактичного відбуття засудженим:

1) не менше половини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або нетяжкий злочин, крім корупційних кримінальних правопорушень, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за корупційний нетяжкий злочин, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, якщо особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисне кримінальне правопорушення і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисне кримінальне правопорушення, за який вона засуджена до позбавлення волі;

3) не менше трьох чвертей строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і знову вчинила умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.”;

у частині четвертій слова “нового злочину” замінити словами “нове кримінальне правопорушення”;

69) у статті 82:

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким можлива після фактичного відбуття засудженим:

1) не менше третини строку покарання, призначеного судом за кримінальний проступок або нетяжкий злочин, крім корупційних кримінальних правопорушень, а також за необережний тяжкий злочин;

2) не менше половини строку покарання, призначеного судом за корупційний нетяжкий злочин, умисний тяжкий злочин чи необережний особливо тяжкий злочин, а також у разі, коли особа раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі за умисне кримінальне правопорушення і до погашення або зняття судимості знову вчинила умисне кримінальне правопорушення, за який вона була засуджена до позбавлення волі;

3) не менше двох третин строку покарання, призначеного судом за умисний особливо тяжкий злочин, а також покарання, призначеного особі, яка раніше звільнялася умовно-достроково і вчинила нове умисне кримінальне правопорушення протягом невідбутої частини покарання.”;

у частині шостій слова “новий злочин”, “вчинений злочин” замінити відповідно словами “нове кримінальне правопорушення”, “вчинене кримінальне правопорушення”;

70) у частині шостій статті 83 слова “новий злочин” замінити словами “нове кримінальне правопорушення”;

71) у частині другій статті 84 слова “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

72) у частинах другій та четвертій статті 86 слова “злочину”, “корупційних злочинів” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення”, “корупційних кримінальних правопорушень”;

73) у частині третій статті 87 слова “корупційних злочинів” замінити словами “корупційних кримінальних правопорушень”;

74) у статті 88:

у частині другій слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

у частині третій слово “злочинність” замінити словами “кримінальна протиправність”;

75) у статті 89:

слова “нового злочину”, “злочин середньої тяжкості” замінити відповідно словами “нового кримінального правопорушення”, “нетяжкий злочин” а слова “а також засуджені за злочин невеликої тяжкості до позбавлення волі” виключити;

доповнити частину першу новим пунктом 2-1 такого змісту:

“2-1) особи, засуджені за вчинення кримінального проступку, після відбуття покарання;”;

76) у частині п'ятій статті 90 слова “злочин”, “кожний злочин”, “останній злочин” замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення”, “кожне кримінальне правопорушення”, “останнє кримінальне правопорушення”;

77) у частині другій статті 91 слова “корупційні злочини” замінити словами “корупційні кримінальні правопорушення”;

78) у статті 93 слово “злочин” в усіх відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку та числі;

79) у частині четвертій статті 95 та частині першій статті 96 слово “злочини” замінити словами “кримінальні правопорушення”;

80) у статтях 96-1 – 96-3 слово “злочин” в усіх відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку та

числі;

81) в абзаці другому частини другої статті 96-4 слова “злочином, що вчинений” замінити словами “кримінальним правопорушенням, що вчинене”;

82) у статті 96-5:

у частині першій слова “будь-якого злочину”, “злочину невеликої тяжкості”, “злочину середньої тяжкості” замінити відповідно словами “будь-якого кримінального правопорушення”, “кримінального проступку”, “нетяжкого злочину”;

у частинах другій - четвертій слова “будь-який злочин, зазначений”, “злочину, зазначеного”, “кожний злочин” замінити відповідно словами “будь-яке кримінальне правопорушення, зазначене”, “кримінального правопорушення, зазначеного”, “кожне кримінальне правопорушення”;

83) у частині другій статті 96⁷ слова “злочину”, “злочин невеликої тяжкості”, “злочин середньої тяжкості” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення”, “кримінальний проступок”, “нетяжкий злочин”;

84) у статтях 96-9 та 96-10 слово “злочин” в усіх відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідному відмінку та числі, а слово “злочинного” замінити словом “кримінально протиправного”;

85) у назві та тексті статті 96-11 слова “злочинів”, “кожен злочин” замінити відповідно словами “кримінальних правопорушень”, “кожне кримінальне правопорушення”;

86) у частині першій статті 97 слова “злочин невеликої тяжкості або необережний злочин середньої тяжкості” замінити словами “кримінальний проступок або необережний нетяжкий злочин”;

87) у частині першій статті 98 слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

88) у частинах другій та третій статті 99 слова “злочину, за який”, “злочину” замінити відповідно словами “кримінального правопорушення, за яке”, “кримінального правопорушення”;

89) у статті 102:

частину другу виключити;

у частині третій пункт 1 виключити, а у пункті 2 слова “злочин середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкий злочин”;

90) у частині другій статті 103 слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;

91) у частині першій статті 105 слова “злочин невеликої або середньої тяжкості” замінити словами “кримінальний проступок або нетяжкий злочин”;

92) у статті 106:

у частині першій слово “злочин” замінити словами “кримінальне правопорушення”;

у пункті 1 частини другої слова “злочину невеликої тяжкості” замінити словами “кримінального проступку”;

у пункті 2 частини другої слова “злочину середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкого злочину”;

у пункті 1 частини третьої слова “у виді позбавлення волі за злочин

невеликої тяжкості” замінити словами “за кримінальний проступок”;

у пункті 2 частини третьої слова “злочин середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкий злочин”;

93) у статті 107:

у частині першій слова “злочин, вчинений”, “злочину” замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення, вчинене”, “кримінального правопорушення”;

у частині третій слова “злочин, вчинений”, “злочин невеликої або середньої тяжкості”, “умисний злочин”, “новий умисний злочин, за який”, “вчинила умисний злочин, за який” замінити відповідно словами “кримінальне правопорушення, вчинене”, “нетяжкий злочин”, “умисне кримінальне правопорушення”, “нове умисне кримінальне правопорушення, за яке”, “вчинила умисне кримінальне правопорушення, за яке”;

у частині п'ятій слова “нового злочину” замінити словами “нового кримінального правопорушення”;

94) статті 108:

у частині першій слово “злочин” замінити словами “кримінальне правопорушення”;

у частині другій слова “злочин невеликої або середньої тяжкості”, “нового злочину” замінити відповідно словами “нетяжкий злочин”, “нового кримінального правопорушення”;

95) у пункті 9 частини другої статті 115 слова “інший злочин” замінити словами “інше кримінальне правопорушення”;

96) у назві та у абзаці першому частини першої статті 118 слово “злочинця” замінити словом “правопорушника”;

97) у статті 124:

у назві та у абзаці першому частини першої слово “злочинця” замінити словом “правопорушника”;

у абзаці другому частини першої після слів “обмеженням волі на строк до двох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

98) у абзаці другому частини першої статті 128 після слів “або обмеженням волі на строк до двох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

99) у абзаці другому частини першої статті 134 після слів “або обмеженням волі на строк до двох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк.”

100) у статті 136:

у абзаці другому частини першої слова “двохсот до п'ятисот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої після слів “до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

101) у абзаці другому частини першої статті 137 слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

102) у абзаці другому частини першої статті 142 після слів “обмеженням волі на строк до чотирьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на строк до трьох років”;

103) у абзаці другому частини першої статті 143 після слів “обмеженням волі на строк до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

104) у абзаці другому частини першої статті 145 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

105) у абзаці першому частини другої статті 150-1 слова “один із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;

106) у абзаці першому частини другої статті 153 слова “будь-який із злочинів” замінити словами “будь-яке із кримінальних правопорушень”;

107) у абзаці другому частини першої статті 158-1 після слів “обмеженням волі на строк до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

108) у статті 159-1

у абзаці другому частини першої слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини третьої слова “трьохсот до п’ятисот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

109) у абзаці другому частини першої статті 161 після слів “обмеженням волі на строк до п’яти років” доповнити словами “, або позбавленням волі на строк до трьох років”;

110) у абзаці першому частини другої статті 164 слова “злочин, передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

111) у абзаці першому частини другої статті 165 слова “злочин передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

112) у абзаці другому статті 167 слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

113) у абзаці другому частини другої статті 168 слова “до двохсот” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

114) у абзаці другому частини першої статті 175 слова “, або позбавленням волі на строк до двох років” виключити;

115) у абзаці другому статті 178 слова “до трьохсот” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

116) у абзаці другому статті 179 слова “до двохсот” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

117) у статті 180:

у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”, а слова після слів “обмеженням волі на строк до двох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

у абзаці другому частини другої після слів “до шести місяців” доповнити словами “, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк”;

118) у статті 185:

у абзаці другому частини першої слова “п’ятдесяти до ста” замінити

словами “однієї тисячі до трьох тисяч”, а слова “або позбавленням волі на строк до трьох років” замінити словами “або обмеженням волі на строк до п’яти років”;

Примітку викласти у такій редакції:

“Примітка. 1. У статтях 185, 186 та 189-191 повторним визнається кримінальне правопорушення, вчинене особою, яка раніше вчинила будь-яке із кримінальних правопорушень, передбачених цими статтями або статтями 187, 262 цього Кодексу.

2. У статтях 185, 186, 189 та 190 цього Кодексу значна шкода визнається із врахуванням матеріального становища потерпілого та якщо йому спричинені збитки на суму від ста до двохсот п’ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. У статтях 185-191, 194 цього Кодексу у великих розмірах визнається кримінальне правопорушення, що вчинене однією особою чи групою осіб на суму, яка в двісті п’ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення кримінального правопорушення.

4. У статтях 185-187 та 189-191, 194 цього Кодексу в особливо великих розмірах визнається кримінальне правопорушення, що вчинене однією особою чи групою осіб на суму, яка в шістсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян на момент вчинення кримінального правопорушення.”;

119) у абзаці другому частини першої статті 186 слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

120) у статті 190:

у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від двох тисяч до трьох тисяч”, а після слів “громадськими роботами на строк” доповнити словами “від двохсот”;

у абзаці другому частини другої слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

121) у абзаці другому частини першої статті 191 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від двох тисяч до п’яти тисяч”;

122) у абзаці другому частини першої статті 194 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

123) у абзаці другому частини першої статті 194-1 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

124) у абзаці другому статті 197 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

125) у статті 197-1:

у абзаці першому частини другої слова “за злочин, передбачений” замінити словами “за кримінальне правопорушення, передбачене”;

у абзаці другому частини третьої слова “трьохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці першому частини четвертої слова “за такий саме злочин або злочин, передбачений” замінити словами “за таке саме кримінальне правопорушення або кримінальне правопорушення, передбачене”;

166) у абзаці другому частини першої статті 204 слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

127) статтю 205 викласти у такій редакції:

“1. Фіктивне підприємництво, тобто створення або придбання суб'єктів підприємницької діяльності (юридичних осіб) з метою прикриття незаконної діяльності або здійснення заборонених видів діяльності, що заподіяло велику матеріальну шкоду державі, банкові, кредитним установам, іншим юридичним особам або громадянам, -

караються штрафом від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. Матеріальна шкода вважається великою, якщо вона у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.”;

128) у абзаці другому частини першої статті 209-1 слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

199) у абзаці другому частини першої статті 210 слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

130) у абзаці другому частини першої статті 211 слова “ста до чотирьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

131) у статті 212:

у абзаці другому частини першої слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “двох тисяч до трьох тисяч” замінити словами “чотирьох тисяч до шести тисяч”;

132) у статті 212-1:

у абзаці другому частини першої слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “двох тисяч до трьох тисяч” замінити словами “трьох тисяч до п'яти тисяч”;

133) у абзаці першому частини другої статті 213 слова “злочин, передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

134) у абзаці другому частини першої статті 219 слова “до трьох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

135) у статті 220-1:

у абзаці другому частини першої слова “восьмисот до тисячі” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “двох тисяч до трьох тисяч” замінити словами “чотирьох тисяч до шести тисяч”;

у абзаці другому частини третьої слова “восьмисот до тисячі” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

136) у абзаці другому частини першої статті 220-2 слова “восьмисот до тисячі” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

137) у статті 222:

у абзаці першому частини першої слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

у абзаці другому частини першої слова “до трьох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

- 138) у абзаці другому частини першої статті 223-1 слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;
- 139) у абзаці другому частини першої статті 224 слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;
- 140) у абзаці другому частини першої статті 227 “п’ятисот до тисячі” замінити словами “трьох тисяч до восьми тисяч”;
- 141) у абзаці другому частини першої статті 229 слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;
- 142) у абзаці другому частини першої статті 232-1 “семисот п’ятдесяти до двох тисяч” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;
- 143) статті 232-2:
у абзаці другому частини першої слова “до двох тисяч” замінити словами “до чотирьох тисяч”;
- у абзаці другому частини другої слова “двох тисяч до трьох тисяч” замінити словами “трьох тисяч до шести тисяч”;
- 144) у абзаці другому частини першої статті 238 слова “до ста” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”, а після слів “або обмеженням волі на строк до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;
- 145) у абзаці другому частини першої статті 239 слова “до двохсот” замінити словами “від однієї до чотирьох тисяч”;
- 146) у абзаці другому частини першої статті 239-1 слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;
- 147) у абзаці другому частини першої статті 239-2 слова “ста до трьохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;
- 148) у абзаці другому частини першої статті 240 слова “трьохсот до шестисот” замінити словами “однієї тисячі до двох тисяч”, а слова “або позбавленням волі на той самий строк” виключити.
- 149) у абзаці другому частини першої статті 241 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до п’яти тисяч”;
- 150) у абзаці другому частини першої статті 242 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до п’яти тисяч”;
- 151) у абзаці другому частини третьої статті 243 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до п’яти тисяч”, а після слів “обмеженням волі на строк до трьох років” доповнити словами “або позбавленням волі на той самий строк”;
- 152) у статті 244:
у абзаці другому частини першої слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;
- у абзаці другому частини другої слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;
- 153) у статті 248:
у абзаці другому частини першої слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;
- у абзаці першому частини другої слова “злочин, передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

154) у статті 249:

у абзаці другому частини першої слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

у абзаці першому частини другої слова “злочин, передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

155) у абзаці другому статті 250 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

156) у абзаці другому статті 251 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

157) у абзаці другому частини першої статті 252 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

158) абзац другий частини першої статті 253 викласти у такій редакції:

“карається штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років”;

159) у абзаці другому частини першої статті 254 слова “до двохсот п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”;

160) у абзаці другому частини другої статті 263 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

161) у абзаці другому частини першої статті 267 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

162) у абзаці другому частини першої статті 269 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

163) у абзаці другому частини першої статті 270 слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”, а після слів “або обмеженням волі на строк до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

164) у абзаці другому частини першої статті 271 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

165) у абзаці другому частини першої статті 272 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

166) у абзаці другому частини першої статті 275 слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

167) у абзаці другому частини першої статті 281 слова “до ста” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”;

168) у абзаці другому частини першої статті 282 слова “до ста” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”;

169) у абзаці другому частини першої статті 283 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до двох тисяч”;

170) у статті 286:

у абзаці другому частини першої слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “трьох тисяч до п’яти тисяч”, а слова “або без такого” виключити;

у примітці після слова “статтях” доповнити цифрами “286-1”;

171) доповнити статтею 286-1 такого змісту:

“Стаття 286-1. Керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп’яніння або під впливом лікарських препаратів, що

знижують увагу та швидкість реакції

1. Керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, -

карається штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно, - карається штрафом в розмірі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк від двох до трьох років.”;

172) у абзаці другому статті 287 слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”;

173) у абзаці другому статті 288 слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “двох тисяч до трьох тисяч”;

174) у пункті 2 примітки до статті 289 слова “злочин, передбачений” замінити словами “кримінальне правопорушення, передбачене”;

175) у абзаці другому частини першої статті 291 слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

176) у абзаці другому частини першої статті 292 слова “ста до тисячі” замінити словами “однієї тисячі до п’яти тисяч”;

177) у абзаці другому статті 293 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”;

178) у абзаці другому частини першої статті 296 слова “п’ятисот до тисячі” замінити словами “однієї тисячі до двох тисяч”;

179) у абзаці другому частини першої статті 297 слова “до двохсот” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

180) у статті 298:

у абзаці другому частини першої слова “до ста” замінити словами “від однієї тисячі до трьох тисяч”, а слова “або позбавленням волі на той самий строк” виключити;

у абзаці другому частини другої слова “до ста п’ятдесяти” замінити словами “від двох тисяч до п’яти тисяч”;

181) у абзаці другому частини першої статті 299 після слова “караються” доповнити словами “штрафом від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або”;

182) у статті 300:

у абзаці другому частини першої слова “до ста п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “ста до трьохсот” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

183) у статті 301:

у абзаці другому частини першої слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

- у абзаці другому частини другої слова “ста до трьохсот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;
- 184) у статті 302:
у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до двох тисяч”;
- у абзаці першому частини другої слова “цей злочин” замінити словами “це кримінальне правопорушення”;
- 185) у статті 304 слово “злочинну” замінити словом “протиправну”;
- 186) у статті 307:
у абзаці першому частини другої слова “один із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- у частині четвертій слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;
- 187) у абзаці першому частини другої статті 308 слова “один із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 188) у статті 309:
у абзаці другому частини першої слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “однієї тисячі до трьох тисяч”, а слова “трьох років, або позбавленням волі на той самий строк” замінити словами “п’яти років”;
- частину другу викласти в такій редакції:
“2. Ті самі дії, вчинені за попередньою змовою групою осіб чи протягом року після засудження за цією статтею або якщо предметом таких дій були наркотичні засоби, психотропні речовини або їх аналоги у великих розмірах, - караються штрафом від двох тисяч до п’яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.”;
- 189) у абзаці першому частини другої статті 310 слова “один із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 190) у частині четвертій статті 311 слово “злочинів” замінити словами “кримінальних правопорушень”;
- 191) у абзаці другому частини першої статті 313 слова “п’ятдесяти до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;
- 192) у абзаці першому частини другої статті 314 слова “однин із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 193) у абзаці першому частини другої статті 315 слова “однин із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 194) у абзаці першому частини другої статті 316 слова “однин із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 195) у статті 318:
у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;
- у абзаці першому частини другої слова “однин із злочинів” замінити словами “одне із кримінальних правопорушень”;
- 196) у статті 321:
у абзаці другому частини першої слова “п’ятдесяти до ста” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;
- у абзаці другому частини другої слова “до ста” замінити словами “від

однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

197) у абзаці другому частини першої статті 325 слова “до ста” замінити словами “від двох тисяч до п’яти тисяч”, а після слів “до трьох років” доповнити словами “, або позбавленням волі на той самий строк”;

198) у абзаці другому частини першої статті 326 слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від двох тисяч до п’яти тисяч”, а слова “або без такого” виключити;

199) у абзаці другому частини першої статті 327 слова “до сімдесяти” замінити словами “від двох тисяч до п’яти тисяч”;

200) у абзаці другому частини першої статті 333 слова “ста до двохсот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

201) у статті 338:

у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

202) у статті 342:

у абзаці другому частини першої слова “до двохсот” замінити словами “від однієї тисячі до двох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “ста до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

203) у абзаці першому частини другої статті 343 слово “злочину” замінити словами “кримінальному правопорушенню”;

204) у абзаці другому частини першої статті 347 слова “п’ятдесяти до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

205) у абзаці другому частини першої статті 347-1 слова “п’ятдесяти до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

206) у абзаці другому частини першої статті 350 слова “або позбавленням волі на строк до двох років” виключити;

207) у статті 351:

у абзаці другому частини першої слова “ста до однієї тисячі” замінити словами “однієї тисячі до двох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “п’ятисот до двох тисяч” замінити словами “двох тисяч до трьох тисяч”;

208) у абзаці другому частини першої статті 361-1 слова “п’ятисот до тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

209) у абзаці другому частини першої статті 361-2 слова “п’ятисот до тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

210) у абзаці другому частини першої статті 362 слова “шестисот до тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

211) у абзаці другому статті 363 слова “п’ятисот до тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

212) у абзаці другому частини першої статті 363-1 слова “п’ятисот до тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

213) у статті 364-1:

у абзаці другому частини першої слова “ста п’ятдесяти до чотирьохсот”

замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “чотирьохсот до дев’ятисот” замінити словами “чотирьох тисяч до шести тисяч”;

214) абзац другий частини першої статті 365-2 викласти у такій редакції:

“карається штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до десяти років.”;

215) у абзаці другому частини першої статті 366 слова “до двохсот п’ятдесяти” замінити словами “від двох тисяч до чотирьох тисяч”;

216) у абзаці другому частини першої статті 367 слова “двохсот п’ятдесяти до п’ятисот” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

217) у абзаці другому частини першої статті 368 слова “до тисячі п’ятисот” замінити словами “до чотирьох тисяч”;

218) у статті 368-3:

у абзаці другому частини першої слова “ста п’ятдесяти до чотирьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “трьохсот п’ятдесяти до семисот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

у абзаці другому частини третьої слова “п’ятисот до семисот п’ятдесяти” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

219) у статті 368-4:

у абзаці другому частини першої слова “ста п’ятдесяти до чотирьохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “трьохсот п’ятдесяти до семисот” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

у абзаці другому частини третьої слова “семисот п’ятдесяти до однієї тисячі” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

220) у абзаці другому частини першої статті 369 слова “п’ятисот до семисот п’ятдесяти” замінити словами “однієї тисячі від чотирьох тисяч”;

221) у статті 369-2:

у абзаці другому частини першої слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці другому частини другої слова “семисот п’ятдесяти до однієї тисячі” замінити словами “двох тисяч до п’яти тисяч”;

222) у абзаці другому частини третьої статті 369-3 слова “семисот до двох” замінити словами “двох тисяч до чотирьох тисяч”;

223) у абзаці другому частини першої статті 374 слова “трьохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

224) у статті 376:

у абзаці другому частини першої слова “до п’ятдесяти” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

у абзаці першому частини другої слово “злочину” замінити словами “кримінальному правопорушенню”;

225) у назві та абзаці першому частини першої статті 383 слово “злочину” замінити словами “кримінального правопорушення”;

226) у абзаці другому частини першої статті 388 слова “двохсот до п’ятисот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

227) у назві та тексті статті 401 слова “злочину”, “злочини”, “злочинах”, “злочин, передбачений” замінити словами “кримінального правопорушення”, “кримінальні правопорушення”, “кримінальних правопорушеннях”, “кримінальне правопорушення, передбачене”.

228) у абзаці другому частини другої статті 407 слова “до ста” замінити словами “від однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

229) у статті 426:

у абзаці першому частини першої слово “злочину” замінити словом “кримінального правопорушення”;

у абзаці другому частини першої слова “п’ятдесяти до двохсот” замінити словами “однієї тисячі до чотирьох тисяч”;

3. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9-13, ст. 88):

1) у частині першій статті 3:

у пункті 7 слова “(Кримінальний кодекс України та закон України про кримінальні проступки)” виключити;

доповнити новими пунктами 8-1, 17-1 такого змісту:

“8-1) керівник органу дізнання – начальник підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, органу державного бюро розслідувань, підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України та його заступники, які діють у межах свої повноважень, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівник органу досудового розслідування;”;

“17-1) дізнавач – службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державної кримінально-виконавчої служби України, органу державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, у випадках, установлених цим Кодексом, уповноважена особа іншого підрозділу вказаних органів;”;

у пункті 19 слова “слідчий, керівник органу досудового розслідування” замінити словами “слідчий, дізнавач, керівник органу досудового розслідування, керівник органу дізнання”;

2) статтю 38 викласти в такій редакції:

“Стаття 38. Орган досудового розслідування

1. Органами досудового розслідування є органи, що здійснюють досудове слідство і дізнання.

2. Досудове слідство здійснюють:

1) слідчі підрозділи:

а) органів Національної поліції;

б) органів безпеки;

- в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;
 - г) органів державного бюро розслідувань;
 - г) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;
 - 2) підрозділ детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України.
3. Дізнання здійснюють підрозділи дізнання або уповноважені особи інших підрозділів:
- а) органів Національної поліції;
 - б) органів служби безпеки;
 - в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;
 - г) органів державного бюро розслідувань;
 - г) органів Державної кримінально-виконавчої служби України;
 - д) Національного антикорупційного бюро України.
4. Досудове слідство здійснюють слідчі одноособово або слідчою групою.
5. Орган досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені законом заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування.”;
- 3) доповнити статтями 39-1, 40-1 такого змісту:
- “Стаття 39-1. Керівник органу дізнання
1. Керівник органу дізнання організовує дізнання.
 2. Керівник органу дізнання уповноважений:
 - 1) визначати дізнавача, який здійснюватиме дізнання;
 - 2) відсторонювати дізнавача від проведення дізнання за ініціативою прокурора або з власної ініціативи та призначати іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, у разі його відводу (самовідводу) або неефективного дізнання;
 - 3) ознайомлюватися з матеріалами дізнання, давати дізнавачу письмові вказівки;
 - 4) вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення дізнавачем;
 - 5) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.”;
- “Стаття 40-1. Дізнавач
1. Дізнавач при здійсненні дізнання користується повноваженнями слідчого. Дізнавач несе відповідальність за законність та своєчасність здійснення дізнання.
 2. Дізнавач уповноважений:
 - 1) починати дізнання за наявності підстав, передбачених цим Кодексом;
 - 2) проводити огляд місця події, опитувати осіб, вилучати знаряддя і засоби вчинення правопорушення, речі і документи, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або виявлені під час затримання, особистого огляду або огляду речей, а також проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії у випадках, установлених цим Кодексом;
 - 3) доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, у випадках, установлених цим Кодексом, відповідним

оперативним підрозділам;

4) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій;

5) повідомляти за погодженням із керівником органу дізнання особі про підозру в учиненні кримінального проступку;

6) за результатами розслідування складати обвинувальний акт, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру та подавати їх прокурору на затвердження;

7) приймати процесуальні рішення у випадках, передбачених цим Кодексом, у тому числі щодо закриття кримінального провадження за наявності підстав, передбачених статтею 284 цього Кодексу;

8) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом.

3. Дізнавач зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються в письмовій формі.

4. Дізнавач, здійснюючи свої повноваження відповідно до вимог цього Кодексу, є самостійним у своїй процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, службові особи, інші фізичні особи зобов'язані виконувати законні вимоги та процесуальні рішення дізнавача.”;

5) у статті 71:

у частині другій після слів “судового розгляду” доповнити словами “ а також для надання висновків у випадках, передбачених цим Кодексом.”;

частину четверту доповнити пунктом 7 такого змісту:

“7) надавати висновки з питань, що відносяться до сфери його знань, під час досудового розслідування кримінальних проступків у тому числі у випадках, передбачених частиною третьою статті 214 цього Кодексу. ”;

у пункті 1 частини п'ятої після слова “слідчого” доповнити словом “дізнавача”;

6) частину першу статті 83 викласти в такій редакції:

“1. У разі задоволення відводу слідчого, дізнавача, прокурора в кримінальному провадженні повинні бути невідкладно призначені відповідно інший слідчий - керівником органу досудового розслідування, інший дізнавач – керівником органу дізнання або інший прокурор - керівником органу прокуратури.”;

7) у частині першій статті 154 слова “нетяжкого, тяжкого чи особливо тяжкого злочину, і незалежно від тяжкості злочину - щодо особи, яка є службовою особою правоохоронного органу” замінити словом “злочину”;

8) частину першу статті 167 доповнити словами “або його спеціальну конфіскацію в порядку, установленому законом”;

9) частину першу статті 168 після цифр “208” доповнити цифрами “298-2”;

10) частину першу статті 169 доповнити пунктом 5 такого змісту:

“5) за вироком суду в кримінальному провадженні щодо кримінального проступку”;

11) у пункті 1 частини п'ятої статті 182 слова “злочину невеликої або

середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкого злочину”;

12) у пункті 1 частини третьої статті 197 слова “злочинів невеликої або середньої тяжкості” замінити словами “нетяжких злочинів”;

13) у статті 214:

у частині першій:

перше речення після слова “слідчий” доповнити словом “дізнавач”;

друге речення викласти в такій редакції:

“Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач – керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівником органу досудового розслідування.”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Здійснення досудового розслідування, крім випадків, передбачених цією частиною, до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. У невідкладних випадках до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути проведений огляд місця події (відомості вносяться невідкладно після завершення огляду). Для з’ясування обставин вчинення кримінального проступку до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути:

1) відібрано пояснення;

2) проведено медичне освідування;

3) отримано висновок спеціаліста і знято показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису у провадженнях щодо вчинення кримінальних проступків проти безпеки руху та експлуатації транспорту;

4) вилучено зняття і засоби вчинення кримінального проступку, речей і документів, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або які виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей.

У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно; відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань при першій можливості.”;

частину шосту після слова “слідчий” доповнити словом “дізнавач”;

14) у статті 216:

слово “злочин” у відповідних відмінках та числах замінити словами “кримінальне правопорушення” у відповідних відмінках та числах;

доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

“11. При визначенні органу, що здійснюватиме досудове розслідування у формі дізнання, застосовуються правила підслідності, передбачені цією статтею.”;

15) частину другу статті 217 доповнити словами “за виключенням випадків, коли це може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду. У таких випадках розслідування злочину та кримінального проступку здійснюється за правилами досудового слідства. Положення глави 25 цього Кодексу в цьому разі не застосовуються”;

16) частину четверту статті 218 доповнити новими абзацами такого змісту:

“Якщо під час досудового слідства буде встановлено, що особа вчинила кримінальний проступок при відсутності в її діях складу злочину, слідчий за погодженням з прокурором надсилає матеріали кримінального провадження керівнику органу дізнання з урахуванням підслідності.

Якщо при здійсненні дізнання буде встановлено, що особа вчинила злочин, дізнавач за погодженням з прокурором надсилає матеріали кримінального провадження керівнику органу досудового розслідування з урахуванням підслідності.”;

17) частини першу, другу статті 219 викласти у такій редакції:

“1. Строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження.

Строк досудового розслідування з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня повідомлення особі про підозру становить:

1) дванадцять місяців - у кримінальному провадженні щодо нетяжкого злочину.

2) вісімнадцять місяців - у кримінальному провадженні щодо тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Досудове розслідування повинно бути закінчено:

1) протягом сімдесяти двох годин з моменту повідомлення особі про підозру в учиненні кримінального проступку або затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу;

1-1) протягом двадцяти діб з дня повідомлення особі про підозру в учиненні кримінального проступку у випадках:

а) коли підозрюваний не визнає вину;

б) необхідності проведення додаткових слідчих (розшукових) дій;

в) учинення кримінального проступку неповнолітнім;

1-2) протягом одного місяця з дня повідомлення особі про підозру в учиненні кримінального проступку у разі заявлення особою клопотання про проведення експертизи у випадку, передбаченому частиною другою статті 298-4 цього Кодексу.

2) протягом двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину.

2. Строк досудового слідства може бути продовжений у порядку, передбаченому параграфом 4 глави 24 цього Кодексу. При цьому загальний строк досудового розслідування не може перевищувати:

1) шести місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні нетяжкого злочину;

2) дванадцяти місяців із дня повідомлення особі про підозру у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Строк дізнання може бути продовжений прокурором до одного місяця в порядку, передбаченому статтею 298-5 цього Кодексу.”;

18) у статті 284:

частину першу доповнити пунктом 3-1 такого змісту:

“3-1) не встановлено особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, у разі закінчення строків давності притягнення до кримінальної відповідальності, крім випадків вчинення особливо тяжкого злочину проти життя чи здоров'я особи або злочину, за який згідно із законом може бути призначено покарання у виді довічного позбавлення волі.”;

частину другу доповнити пунктом 1-1 такого змісту:

“1-1) з підстави, передбаченої пунктом 3-1 частини першої цієї статті ”;

у частині четвертій:

абзац третій доповнити словами “, крім випадку, передбаченого абзацом четвертим цієї частини”;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“Закриття кримінального провадження з підстави, передбаченої пунктом 3-1 частини першої цієї статті, здійснюється судом за клопотанням прокурора.”;

19) статтю 290 доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

“13. Відкриття матеріалів дізнання сторонами кримінального провадження здійснюється в порядку, передбаченому статтями 301, 314 цього Кодексу.”;

20) у статті 294:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Якщо досудове розслідування злочину до моменту повідомлення особі про підозру неможливо закінчити у строк, зазначений в абзаці другому частини першої статті 219 цього Кодексу, вказаний строк може бути неодноразово продовжений слідчим суддею за клопотанням прокурора або слідчого, погодженого з прокурором, на строк, встановлений пунктами 2-3 частини другої статті 219 цього Кодексу.”

частину другу виключити;

21) статтю 298 викласти в такій редакції:

“Стаття 298. Особливості початку досудового розслідування у формі дізнання

1. Керівник органу дізнання визначає дізнавача, який здійснюватиме досудове розслідування у формі дізнання.

2. Досудове розслідування кримінальних проступків (дізнання) здійснюється згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

3. До внесення відомостей про кримінальний проступок до Єдиного реєстру досудових розслідувань допускається проведення окремих дій, передбачених частиною третьою статті 214 цього Кодексу.”;

22) доповнити новими статтями 298-1 – 298-5 такого змісту:

“Стаття 298-1. Процесуальні джерела доказів у кримінальних проступках

1. Процесуальними джерелами доказів у кримінальному провадженні про проступки, крім визначених у статті 84 цього Кодексу, також є пояснення осіб, результати медичного освідування, висновки спеціаліста, показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функцію фото- і кінозйомки,

відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису у провадженнях щодо вчинення кримінальних проступків проти безпеки руху та експлуатації транспорту, а також протокол вилучення знарядь і засобів вчинення кримінального проступку, речей і документів, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей.

Стаття 298-2. Затримання особи, яка вчинила кримінальний проступок

1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затримати особу, підозрювану у вчиненні кримінального проступку (за виключенням вчиненого через необережність) у випадках, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої статті 208 цього Кодексу, лише за умови, що ця особа:

- 1) відмовляється виконувати законну вимогу уповноваженої службової особи щодо припинення кримінального проступку або чинить опір;
- 2) намагається залишити місце вчинення кримінального проступку;
- 3) під час безпосереднього переслідування після вчинення кримінального проступку не виконує законних вимог уповноваженої службової особи;
- 4) перебуває в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння та може завдати шкоду собі або оточуючим.

2. Затримання особи, яка вчинила кримінальний проступок, здійснюється не більше як на три години з моменту доставлення до органу дізнання або шість годин з моменту фактичного затримання.

3. Уповноважена службова особа, що здійснила доставлення, та/або дізнавач повинні негайно повідомити особі зрозумілою для нею мовою підстави доставлення, а також роз'яснити право мати захисника, отримувати медичну допомогу, давати пояснення та інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

4. Особу може бути затримано:

- 1) до сімдесяти двох годин – у випадках, передбачених пунктами 1–3 частини першої цієї статті;
- 2) до двадцяти чотирьох годин - у випадку, передбаченому пунктом 4 частини першої цієї статті.

Копія протоколу затримання особи невідкладно надсилається прокурору.

5. Затриманому надається можливість повідомити інших осіб про затримання і місце перебування відповідно до положень статті 213 цього Кодексу.

6. Уповноважена службова особа, що здійснила затримання, здійснює особистий огляд затриманої особи з дотриманням правил, передбачених частиною сьомою статті 223 цього Кодексу.

7. Службова особа, відповідальна за перебування затриманих за вчинення кримінального проступку, зобов'язана вчинити дії, передбачені частиною третьою статті 212 цього Кодексу з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

Стаття 298-3. Вилучення речей і документів

1. Речі і документи, що є знаряддям та/або засобом вчинення кримінального проступку чи безпосереднім предметом посягання, виявлені під

час затримання, особистого огляду або огляду речей, вилучаються уповноваженою службовою особою Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України.

Вилучені речі та документи зберігаються органом, що їх вилучив, до розгляду провадження про кримінальний проступок по суті в суді, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У виключних випадках вилучені речі та документи можуть бути повернуті володільцеві до розгляду провадження про кримінальний проступок по суті в суді. Залежно від результатів розгляду їх у встановленому порядку конфіскують або повертають володільцеві, або знищують.

Про вилучення речей і документів складається протокол або робиться відповідний запис у протоколі про затримання.

2. Вилучені під час огляду речі та документи, зазначені в частині першій цієї статті, визнаються речовими доказами, про що дізнавачем вноситься відповідна постанова, та приєднуються до матеріалів дізнання.

3. Уповноважена службова особа в разі наявності достатніх підстав уважати, що особою вчинено порушення, за яке відповідно до цього Кодексу може бути застосовано покарання у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами, тимчасово вилучає посвідчення водія до набрання вироком законної сили, але не більше ніж на три місяці з моменту такого вилучення, і видає тимчасовий дозвіл на право керування транспортними засобами.

Стаття 298-4. Особливості повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру в учиненні кримінального проступку складається дізнавачем за погодженням з керівником органу дізнання або прокурором у випадках та в порядку, передбаченими цим Кодексом.

2. Одночасно із врученням повідомлення про підозру особа інформується про результати медичного освідування та висновок спеціаліста. У разі незгоди з результатами медичного освідування або висновком спеціаліста особа протягом 48 годин має право звернутися до дізнавача або прокурора з клопотанням про проведення експертизи. У такому разі дізнавач або прокурор зобов'язаний звернутися до експерта для проведення експертизи.

У разі, якщо протягом встановленого строку особа не звернеться із клопотанням про проведення експертизи, відповідне клопотання може бути заявлено лише під час судового розгляду.

Стаття 298-5. Порядок продовження строків дізнання

1. Строк дізнання може бути продовжений прокурором до місяця у випадку необхідності проведення додаткових слідчих та розшукових дій. Про продовження строку дізнання прокурор вносить постанову.

2. У разі неможливості закінчити дізнання у термін, визначений статтею 219 цього Кодексу, дізнавач чи прокурор звільняє затриману особу не пізніше сорока восьми годин з моменту затримання.

3. Перебіг строку дізнання зупиняється у випадку, передбаченому статтею

280 цього Кодексу.

4. Строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею або винесення постанови про відновлення кримінального провадження не включається у строки, передбачені цією статтею.”;

23) частину першу статті 299 замінити двома частинами такого змісту:

“1. Під час досудового розслідування кримінальних проступків застосовується як тимчасовий запобіжний захід затримання особи на підставах та в порядку, визначеному цим Кодексом.

2. У всіх інших випадках підозрюваному роз’яснюється його обов’язок з’явитися за першим викликом до дізнавача, прокурора або суду.”;

24) статтю 300 викласти в такій редакції:

“Стаття 300. Слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії та інші дії під час досудового розслідування кримінальних проступків

1. Для досудового розслідування кримінальних проступків дозволяється виконувати всі слідчі (розшукові) дії, передбачені цим Кодексом, та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу, а також відбирати пояснення для з’ясування обставин вчинення кримінального проступку, проводити медичне освідування, отримувати висновок спеціаліста і знімати показання технічних приладів та технічних засобів у провадженнях щодо вчинення кримінальних проступків проти безпеки руху та експлуатації транспорту, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, до внесення відомостей про нього до Єдиного реєстру досудових розслідувань.”;

25) статтю 301 викласти в такій редакції:

“Стаття 301. Особливості закінчення дізнання

1. Дізнавач зобов’язаний у найкоротший строк, але не пізніше сімдесяти двох годин з моменту затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, подати прокурору всі зібрані матеріали дізнання разом з повідомленням про підозру, про що письмово повідомляє підозрюваного, його захисника, законного представника, потерпілого.

2. Прокурор зобов’язаний не пізніше трьох днів після отримання повідомлення про підозру особі разом з матеріалами дізнання, а у випадку затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, протягом двадцяти чотирьох годин здійснити одну із зазначених дій:

1) прийняти рішення про закриття кримінального провадження, а у випадку затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, - негайне звільнення затриманої особи;

2) повернути кримінальне провадження дізнавачу із письмовими вказівками про проведення процесуальних дій з одночасним продовженням терміну дізнання до одного місяця та звільнити затриману особу (у випадку затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу);

3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про

застосування примусових заходів медичного або виховного характеру або звільненням від кримінальної відповідальності;

4) при встановленні ознак злочину направити кримінальне провадження для проведення досудового слідства.

3. У випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті, строк затримання особи не повинен перевищувати сімдесяти двох годин з моменту затримання до початку розгляду провадження про кримінальний проступок в суді.

4. У випадку, передбаченому пунктом 4 частини першої цієї статті, строк затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, зараховується до строку утримання особи під вартою.

5. У разі прийняття прокурором рішення про звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, прокурор зобов'язаний в межах строків, визначених у частині другій цієї статті, забезпечити надання особі, які вчинили кримінальний проступок або її захиснику, потерпілому чи його представнику копій матеріалів дізнання шляхом їх вручення, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень, у тому числі шляхом надсилання копій матеріалів дізнання за останнім відомим місцем проживання чи перебування таких осіб. У разі відмови вказаних осіб їх отримати чи зволікання з отриманням, вказані особи вважаються такими, що отримали доступ до матеріалів дізнання.

Про відмову в отриманні копій матеріалів дізнання чи не отримання їх складається відповідний протокол, який підписується прокурором та особою, яка відмовилася отримувати, а також прокурором, у разі коли особа не з'явилася для отримання матеріалів дізнання.”;

26) у статті 314:

1) частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

“У разі встановлення об'єктивної неможливості ознайомитися з матеріалами дізнання у порядку, передбаченому частиною п'ятою статті 301 цього Кодексу, суд за клопотанням сторони кримінального провадження вирішує питання про відкриття сторонами кримінального провадження матеріалів дізнання, про що постановляє відповідну ухвалу.”;

27) у частині другій статті 314-1 слова “злочину невеликої або середньої тяжкості” замінити словами “нетяжкого або”;

28) у частині першій статті 334 після слів “матеріали кримінального провадження” доповнити словами “у тому числі матеріали щодо кримінального проступку та щодо злочину”;

29) у статті 381:

у назві статті слово “спрощеного” виключити;

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Після отримання обвинувального акта щодо вчинення кримінального проступку суд у п'ятиденний строк, а у випадку затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, невідкладно призначає судовий розгляд.”;

після частини першої доповнити новою частиною другою такого змісту:

“2. Суд розглядає обвинувальний акт щодо вчинення кримінального проступку без проведення судового розгляду в судовому засіданні за відсутності учасників судового провадження, якщо обвинувачений беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені під час дізнання обставини і згоден з розглядом обвинувального акта”.

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

30) у статті 382:

назву після слова “акта” доповнити словами “щодо вчинення кримінального проступку”;

у частині першій слова “з клопотанням про його розгляд у спрощеному провадженні вивчає його та додані до нього матеріали і ухвалює вирок” замінити словами “щодо вчинення кримінального проступку, а у випадку затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 цього Кодексу, невідкладно вивчає її та додані до неї матеріали і ухвалює вирок.”;

у частині третій слова “, який надійшов з клопотанням про його розгляд у спрощеному провадженні,” замінити словами “щодо вчинення кримінального проступку”;

у частинах четвертій та п'ятій слова “з клопотанням про його розгляд у спрощеному провадженні” замінити словами “щодо вчинення кримінального проступку”;

31) у частинах третій та четвертій статті 469 слова “злочинів невеликої тяжкості чи середньої тяжкості” замінити словами “нетяжких злочинів”;

у частині першій статті 497 слова “злочину невеликої тяжкості або необережного злочину середньої тяжкості” замінити словами “необережного нетяжкого злочину”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону;
забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність до цього Закону.

3. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України, Верховному Суду, Службі безпеки України привести свої нормативно-правові акти у відповідність до цього Закону.

4. Установити, що з дня набрання чинності цим Законом:

4.1. У кримінальних провадженнях про злочини, які визначено як кримінальні проступки, та в яких до набрання чинності цим Законом особам не повідомлено про підозру в учиненні злочину, подальше досудове розслідування здійснюється в порядку, передбаченому главою 25 Кримінального процесуального кодексу України.

Такі провадження протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом передаються від органів досудового слідства прокуророві для визначення

органу, який буде здійснювати подальше досудове розслідування у формі дізнання.

4.2. У кримінальних провадженнях про злочини, які визначено як кримінальні проступки, та в яких до набрання чинності цим Законом особам повідомлено про підозру, але не прийнято процесуальне рішення, передбачене частиною другою статті 283 Кримінального процесуального кодексу України, досудове розслідування здійснюється в порядку, передбаченому главою 25 цього Кодексу, тим органом, який здійснював досудове розслідування.

Таким особам протягом сімдесяти двох годин слідчим повідомляється про підозру в учиненні кримінального проступку. У цих випадках строки дізнання обчислюються відповідно до частини першої статті 219 Кримінального процесуального кодексу України з моменту повідомлення про підозру в учиненні кримінального проступку. Обрані до набрання чинності цим Законом запобіжні заходи у вигляді домашнього арешту або утримання під вартою продовжують свою дію до моменту їх зміни, скасування чи припинення. Клопотання про скасування таких запобіжних заходів має бути внесено слідчим або прокурором до суду невідкладно, але не пізніше сімдесяти двох годин з моменту повідомлення особі про підозру в учиненні кримінального проступку.

4.3. У кримінальних провадженнях за сукупністю злочинів, один або декілька з яких визначено як кримінальні проступки, та в яких до набрання чинності цим Законом особам повідомлено про підозру, але не прийнято процесуальне рішення, передбачене частиною другою статті 283 Кримінального процесуального кодексу України, слідчий за погодженням з прокурором виділяє в окреме провадження матеріали щодо кримінального проступку, якщо це можливо без шкоди для подальшого досудового розслідування та судового розгляду, та здійснює дізнання в порядку, передбаченому главою 25 цього Кодексу. Кримінальне провадження щодо злочину продовжує здійснюватися в порядку, визначеному цим Кодексом.

У разі виділення матеріалів щодо кримінального проступку в окреме провадження слідчим протягом сімдесяти двох годин повідомляється особі про підозру в учиненні кримінального проступку. У цих випадках строки дізнання обчислюються відповідно до частини першої статті 219 Кримінального процесуального кодексу України з моменту повідомлення про підозру в учиненні кримінального проступку.

Якщо такій особі обрано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту або утримання під вартою, слідчий або прокурор за наявності підстав для їх зміни чи скасування вирішують питання щодо звернення до суду з відповідним клопотанням щодо його зміни. Обрані до набрання чинності цим Законом такі запобіжні заходи продовжують свою дію до моменту їх зміни, скасування чи припинення.

4.4. У кримінальних провадженнях про злочини, які визначено як кримінальні проступки, та в яких до набрання чинності цим Законом досудове слідство зупинено на підставі статті 280 Кримінального процесуального кодексу України, подальше досудове розслідування здійснюється в порядку, передбаченому главою 25 цього Кодексу, а в разі закінчення строків давності притягнення до кримінальної відповідальності – вирішується питання про

закриття кримінального провадження в установленому цим Кодексом порядку.

4.5. Обвинувальні акти, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру в кримінальних провадженнях про злочини, що визначені як кримінальні проступки, які направлені до суду до набрання чинності цим Законом і не призначені на момент набрання ним чинності до судового розгляду, повертаються прокурору для внесення з урахуванням вимог глави 25 Кримінального процесуального кодексу України.

4.6. У кримінальних провадженнях про злочини, які визначено як кримінальні проступки, що на момент набрання чинності цим Законом призначені до судового розгляду чи перебувають на його розгляді, судовий розгляд здійснюється судом на загальних підставах з урахуванням вимог статей 381, 382 Кримінального процесуального кодексу України.

5. До приведення у відповідність до цього Закону законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

**Голова Верховної Ради
України**